

Aixó es un pregó que varem tenir ocasió de sentir; d'are en avant no's permet robar... y avans donchs?

Si veyeu cert carro al vespre que passa p'el Llodoné no digueu una paraula podria se un matuté.

Hi há alguns mal intencionats qu'es-campan per tot arreu que'l candidat Travé may voldria ni podria procurar pe'l bé del districte, atrafegat com está fent de *Sinia* en el café del Liceo.

A n'aquets maliciosos se'ls ha de contestar que si's fés el miracle de sortir diputat, el candidat a *l'aygua* procuraria per tots els medic la *regeneració* de la *seva patria*.

Es diu que aviat sortirà un'auca de rodolins ab ninots adequats a las *circunstancias* y *demás enseres*, explicant la vida y miracles d'en Travé y en Pep.

Diuen que será *sustanciosa*, (caldo gelatina), repicada, *relegraciosa*, sifon y *demés andares* per l'istil.

Ja'ls avisarem cuant haigi de surti.

Ens ha surtit una plaga que entre élla y EL MOSQUIT la Sinia pert los catúfols aixís noy, vesten al llit.

Ens han dit y á titol de rumor ho consignem, que quant haigin passat las elecciones, varis socis de l'Unió Lliberal, pensan demanar una reunió pera donar un vot de censura al seu president, per comprometre, com ho fa, á la societat, fent els honors allá dins, al candidat cunero junt ab els cacichs, ensenyant als ulls de tothom de que qui mana allá dins son élls y sols élls.

Estarem á l'espectativa y en cas de que 's fassi, poden creurer els que'ns donan la noticia, que EL MOSQUIT, sabrá cumplir ab el seu deber, desenmascarant als farsants, sigui qui sigui y d'allá ahont sigui.

Dos y dos son cuatro cuatro y dos son seis estos son los votos que tendrá Travé.

Aixó segons noticias.

Are, farém com els que fan calendaris y direm: *Dios sobre todo*.

Per el be que volem al senyor *Tardanench*, li recomanem, que, quant firmi la nòmina de consums; vigili que no li donguin cap duro sevillano ó del contrari la *Sinia* etc., etc.

S'han perdut moltes pessetas á dintre una Casa grant feulas'hi un nús á la cúa que qui sap hont pararán.

Demá, Diumenge, es el dia assenyalat pera donar el *cop de gracia* fatal per *necesidad* als cacichs y *demés congenéneos* ó assimiliats.

Feya temps que'l poble roncaba, *sotto voce*, no gosant dir la vritat, pero ha vingut l'*empenta devastadora*, y sols s'espera ab *ansia loca* l'hora de poder fruir las delicias d'un nou estat de cosas que regeneri y purifiqui l'aire corromput, que deixan aquesta gent, que sols entenen en chanchullos y *torerías* per l'istil.

¡Gloria al David, que ha mort á n'aquest Goliat espanta-aucells.

De timo electoral califica, y ab rahó, la «Veu de Catalunya», de lo que están fent els Srs. Baté y Lluch, enganyant als pagesos fent veurer que farán la carretera de Parets, Sta. Eulalia, etc.

Pro resulta un timo ab tan mala sombra, que'ls pagesos els hi han vist el llautó, y s'els rifan de mala manera.

¡Quins pagesos mes bons per.... diputats; y quins diputats mes bons per.... pagesos!

Me sembla mal no seria perquè lo poble anés bé, comprá pera certa casa ó be un gat ó un fox-terrier.

La següent *escena* passa en un puesto d'aquestos en que hi ha un lletrero que diu: «Tránsito».

Passa un carro carregat sens dignarse ni *sisquiéra* pararse.

—El de la punxa: ¡Alto!

—El del carro: (ab mals modos, com si fos de la situació) ¿Qué hi ha?

—¿Qué porteu?

—Oli.

—Oli?... queda decomisat.

—¡Cá!

—¿Com cá?

—(Ab *énfasis*). Es qu'es oli lde coco.

—Oli... de coco?... Dispenseu y perdoneu.

Y es treu la gorra depressa, fent un saludo *gegant*, y tot tremolós diu: ¡passa! ¡passa! ¡vives passant!!!... y tuig corrent á senyarse, mentres l'altre fuig cantant.

Ay *mare* del alma mia. Ay que mal que m'he enredat, volia ser *diputado* y'n sortiré *disputat*

Gran baraja de gallos. Aixó es lo que passa entre l'administrador de Sant Roch y'n Badó. ¡Pobres! En Badó feya l'home, *echaba el gallo*, y el Quim *si que tambien le-cha*, y... kikiriki, kikiriki, picada y picada 's van deixar com nous.

De *súbdito*, empipat, el Noy, *coje* al Badó y á *empujones* y *más idem*, el treu á fora, fentli fer volteretas al senyor máxim, qui, trayent foch pe'ls caixals va tenir que fugir. ¡Pobre home! Are diuen que dilluns

quedarà tot arreglat ó desarreglat, ja que 'n Badó vol despatxar al Noy, y'n Quel y els altres no volen que'l despatxin.

A n'aquí hi aplicarem alló de... «Quant el pare no te pá»... etc.

Tenim el sentiment, mes que sentiment, profunda pena, ¡ay! de donarlos una noticia ¡mala! ¡horrible! ¡oh dolor!!!

Tenim que donarlos la trista nova de que'l nostre Sabaté de l'escala... s'ha tornat boig.

Com si diguessim: *A subido al cielo*.

Van comensar las sevas manias, volent ser autor dramátich, una estrella que eclipsés el sol, atres de tanta magnitud, com ho son en Guimerá, Iglesias, etc.

Va fer un drama sentimental y tetrich, volia fer plorar y feya riurer.

(Primer grau.)

Despres va ficarse'l cap que volia ser periodista ab sombra. y ¡pobret! volia fer riurer y feya plorar.

(Segon grau.)

Després ¡oh colmo de la bogeria! volia ser ¡esgarrifinse! volia ser ¡Diputado cunero!

Perqué deya en la seva *iluminació* que d'aixó qualsevol tonto pot serne.

¡Pobre sabater de l'escala! ¡Tres manias distintas y un sol boig verdader!

Pregueu per ell.

R. I. P.

Correspondencia

P. T. Parets.—¿Ho veu com era una martin-gala, alló de la carretera?

M. B. Granollers.—¿Que potser vol que diguem que no es vritat?

R. R. Mollet.—Quant vingui per cobrar el barato, ensenyeuli el garrot.

J. M. Granollers.—¡Peró si vosté també hi ere!

R. J. Montmeló.—Si home, sí; la tenia en el carrer de Quintana, y d'aixó ve la coneixensa ab en Pep.

Varis socis de La Unió Lliberal.—Com poden veure, els hi publiquem tot lo que'ns diuen referent á lo que fa el president y á lo que pensan fer vostés.

També'ls publiquem lo que'ns envian referent á na'n Trevé, per cert que hi trovém sombra; foren bons per mosquitaires.

Referent á lo del Sr. Fontcuberta, hauran de dispensar, perque, com compendran, no es prudent que'ns embruten, dient, que dit senyor, en un dels dias de la festa major, va portar certas donas al palco de la Junta.

Que aixó es indecent, ja ho sabem. Que una persona que aixó fassi no es digne de figurar en cap societat... Tindrán vostés rahó, pero nosaltres no podém dirho.

Vostés creuen que tant sols per delicadesa tindria que dimitir son cárrech y dupten de que ho fassi. També ho duptem nosaltres, pro no ho podem fer publich.

De totas maneras contin ab nostre modest apoyo per la campanya de moralisació que pensen empender.